

Gaard. Naar man nu tidligere har givet Andragere, hvis Besætninger have haft Mund- og Klovsyge, Erstatning, vilde der være en vis Rimelighed for, at disse Folk her heller ikke bleve udelukkede derfra. Saa vidt jeg ved, har der ikke i Finansudvalget været nogen Konference derom med Landbrugsministeren, og Aarsagen dertil er vistnok den, at det ikke har staaet Finansudvalgets Medlemmer ganske klart, at saadanne Erstatninger ere blevne givne i tidligere Tilfælde. Det er derfor mit Haab, at denne Sag maa blive taget op til fornyet Behandling, saa at det kan overvejes, om der ikke kunde gives Andragerne den Erstatning, de andrage om.

Som det fremgaar af Andragendet, have de alle ansat Erstatningen saa lavt, som de mente at kunne gøre det; i Virkeligheden har det Tab, de have lidt, været betydeligt større end ansat. Jeg skal selvfølgelig ikke blande mig ind i, hvor stor Erstatning, Finansudvalget mener, det kunde være passende at give, men jeg vil haabe, at Finansudvalget vil tage Sagen op og virkelig give den Erstatning, der andrages om, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale mit Ændringsforslag om, at dette Andragende maa henvises til Landbrugsministeren.

Landbrugsministeren (Fris): Det eneste Andragende, der af Udvalget er henvist til mig, er Nr. 37 fra Fisker N. P. Mortensen af Mou ved Aalborg om en Godtgørelse af Statskassen. Jeg skal ganske henholde mig til mine Udtalelser ved første Behandling af Finansloven og stiller mig i Dag lige saa velvilligt over for Spørgsmaalet om at give en mindre Erstatning til vedkommende Fisker, som jeg gjorde da. Vedkommende Fisker har efterhaanden reduceret sine Krav betydeligt. De Krav, han stillede til Landbrugsministeriet i sin Tid, androg, saa vidt jeg mindes, 9,000 Kr., og det var ogsaa derfor, jeg udtalte ved første Behandling af Finansloven, at saa snart vi kom ned til en nogenlunde passende Sum, skulde jeg stille mig velvillig i denne Sag. Udvalget har nu henvist Sagen saaledes til mig, at det foreslaar „for saa vidt Sagsomkostningerne angaar, at henvise Sagen til Landbrugsministeren“. Udvalget har altsaa været af samme Mening som jeg, at vedkommende Fisker i Virkeligheden ikke havde noget reelt Krav paa Godtgørelse, men Udvalget har ligesom jeg ønsket, at man dog kunde give vedkommende Fisker en Erstatning. Imidlertid antager jeg ikke, det er Menin-

gen, at jeg skal henholde mig aldeles til disse Ord: „For saa vidt Sagsomkostningerne angaar“, idet det for mig stiller sig lidt tvivlsomt, om man ikke ved at give en Erstatning, fordi en Sag har været tabt ved de to første Retter og vindes ved Højesteret, ligesom anerkender, at vedkommende har et Krav paa Erstatning for de Tab, han har haft ved at føre Sagen frem for alle tre Retter. Men jeg tror at turde gaa ad fra, at det har været Udvalgets Mening, at der skulde gives ham en Erstatning, der stod nogenlunde i Forhold til de Udgifter, Sagen direkte har paaført ham, og under denne Forudsætning skal jeg gerne tage Sagen under fornyet Overvejelse.

Det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Bertelsen) har stillet et Ændringsforslag til Betænkningens Nr. 32, som gaar ud paa, at Andragendet fra Fisker J. N. Larsen af Blokhuse om en forhøjet aarlig Understøttelse skal henvises til Landbrugsministeren. Jeg skal først ganske i Almindelighed slutte mig til det ærede Medlems Udtalelser om, at det i Virkeligheden er en meget ringe Understøttelse, der gives de Baadmænd, der ved forskellige Lejligheder have sat Liv og Helbred paa Spil for at frelse Medmennesker fra Livsfare paa Søen, men Ministeriet har jo ikke haft større Midler til sin Raadighed end dem, der ere uddelte til disse Formaal, og jeg skulde med Tak tage imod en Forhøjelse af det Beløb, som er stillet til Raadighed paa dette Omraade. Hvad nu dette specielle Forhold angaar, er det meget rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at vedkommende har tjent i 18 Aar. Han har 4 Gange deltaget i Redning med Redningsbaade og en Gang med Raketapparatet, ved hvilke Redningsforetagender der ialt er frelst 40 Mennesker. Men 18 Aars Tjenestetid er ingenlunde nogen lang Tjenestetid for Baadmænd i det hele taget deroppe, og naar han er traadt af paa et Tidspunkt, hvor Bestyreren for Redningsvæsenet har anset det for rigtigt, at han traadte af, er det, fordi han, som det ærede Medlem ogsaa anførte, i Virkeligheden var svagelig. I den Instruks, som fra Ministeriets Side er givet lige over for Uddelingen af Understøttelser til Baadmænd, hedder det, at Understøttelserne skulde uddeles efter Tjenestetid, Alder, Trang og Værdighed, ligesom det ved Siden af hedder, at Understøttelse til Baadmænd ikke kan gives ud over 30 Kr. Jeg ved ikke, hvad det var for en Meddelelse, det ærede Medlem oplæste, men Instruksen